

[Knud Østergaard.]

ønsker også rationalisering, rationalisering af statens administration. Og det drejer sig ikke om decentralisering på landsbasis, om man i hovedstaden og hovedstadsregionen samler statens lokaleadministration og byggeaktivitet i noget centralt. Det svarer ganske nøje til de veje, erhvervslivet har betrådt for at mindske omkostningerne og derved klare konkurrencen.

Mit parti kan således tiltræde, at regeringen vil koordinere funktionerne i Christiansborg slotsforvaltning, Slotsholmens tekniske forvaltning og Amalienborgs tekniske forvaltning i en administration med karakter af direktorat. Det må være rigtigt, at ét og kun ét organ foretager løbende behovsanalyser, planlægger fremskaffelse og fordeling af lokaler, og at dette organ, som administrationsrådet udtrykker det, fastlægger nærmere bestemmelser om standard og omfang af de ydelser, der stilles til rådighed. Skal virkningen blive som ønsket, er det vigtigt, som også foreslået, at direktoratet selvstændigt kan træffe afgørelse i de løbende sager, mens boligministeriet alene skal varetage opgaver som lovgivning, budget, godkendelse af retningslinjer osv. Det, vi skal undgå, og som man kan undgå, er, at der sker en dobbelt administration, men det forudsætter, at et kommende direktorat behandler enhver sag lige fra dens opståen, eller rettere sagt fra før problemet opstår som sag. Det er derfor også vigtigt, at den fornødne kontakt mellem brugerne af lokaler og lokaleadministrationen til stadighed er til stede. Jeg godtager derfor også regeringens beslutning om, at ministeriers og styrelseres lokalebehov analyseres for flere år, thi alene herigennem vil et direktorat være i stand til at udnytte de økonomiske muligheder, som en langsigtet planlægning indebærer.

I den forbindelse er det værd at notere sig, at regeringen har til hensigt at nedsætte et udvalg til støtte for lokaleadministrationen, og at dette udvalg skal indeholde fornøden ekspertise i f. eks. rationali-

sering og ejendomsadministration. Det konservative folkeparti finder det også rigtigt, at man har til hensigt at overføre slotte og haver samt indvendig vedligeholdelse af administrationsbygninger til lokaleadministrationen. Vi tror, at megen værdifuld arbejdskraft herved og ved de øvrige ting, jeg har omtalt, vil kunne frigøres og anvendes til deres egentlige formål.

Men det kræver smidighed, hurtighed og handlekraft hos et kommende direktorat. Jeg mindes fra en kaserne engang, at en af mine folk med et køretøj var stødt mod muren i eksercerhuset, så en mursten var faldet ud. Indberetning til kasernekommandantskabet, derfra til garnisonskommandanten og så indstilling til bygningsdistriktet. Besigtigelse ved en arkitekt med det resultat, at bygningsdistriktet fandt ud af, at det ikke var forsvarrets ejendom, det drejede sig om, men kommunens. Forfra igen: ny indstilling til byrådet, videresendelse til udvalget for de kommunale bygninger, ny besigtigelse, herefter vedtagelse om at udføre arbejdet, besked til murermesteren og endelig afsendelse af en svend, der foretog det fornødne. En murer-svend, jeg havde i kompagniet, kunne have ordnet den affære på 5 minutter; men dels følger man reglementet, dels ønsker man selvfølgelig ikke at få konflikt med de faglige organisationer. Det er som sagt nødvendigt at udvise megen smidighed. Dette eksempel er også kun taget med som den løftede pegefinger.

Med hensyn til den anden halvdel af boligministerens redegørelse, som omhandler en omlægning af statens byggeadministration, kan jeg med nogle bemærkninger give principiel tilslutning til regeringens planer. Vi kan godkende, at undervisningsministeriet, forsvarsministeriet, post- og telegrafvæsenet, DSB og Grønlands tekniske Organisation opretholder deres selvstændige byggeadministrationer, samt at socialministeriet får en tilsvarende administration. Som ministeren udtrykker sig: de selvstændige byggeadministrationer benyt-